

Sygn. akt VII K 720/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek. sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Marta Szczerbowska

po rozpoznaniu dnia 15 listopada 2016 roku

sprawy

K. L.,

syn : A., B. z domu (...),

urodz. (...) w K.

Oskarżonego o to , że:

I.w dniu 18 marca 2016 r. w godz. 23:16-23:55 w O. przy ul. (...) - z automatami do gier, uderzając pięścią w monitor oraz kopiąc w dolną część maszyny dokonał uszkodzenia maszyny do gier (...) nr (...) w postaci rozbicia monitora oraz dolnej obudowy maszyny, powodując straty w wysokości 3105,14 zł. na szkodę firmy (...)

Tj. o przestępstwo z art. 288 § 1 kk

II.w dniu 02 lipca 2016r w O. ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia stojący na posesji przy budynku rower typu górskiego marki M., koloru szarego, z pomarańczowymi napisami, kierownica koloru czarnego o wartości 500,00 zł, powodując straty w wysokości 500,00 zł działając na szkodę A. L.

Tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

1. oskarżonego K. L. uznaje za winnego czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, przyjmując, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 288 § 2 kk i za to przestępstwo na podst. art. 288 § 2 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego na podst. art. 34 § 1 a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

2. na podst. art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego K. L. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego S. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w B. przy ul. (...) kwoty 3.105,14 złotych,

3. oskarżonego K. L. uznaje za winnego czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, przyjmując, iż stanowi on wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 3 kk i za to przestępstwo na podst. art. 278 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego na podst. art. 34 § 1 a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

4. na podst. art. 85 § 1 kk i art. 86 § 1 i 3 kk kary ograniczenia wolności orzeczone w pkt 1 i 3 sentencji wyroku łączy oskarżonemu K. L. i jako karę łączną wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego na podst. art. 34 § 1 a pkt 1 kk i art. 35 par 1 kk do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

5. na podst. art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej w pkt 4. sentencji wyroku kary łącznej ograniczenia wolności okres rzeczywistego pobawienia wolności w sprawie w postaci zatrzymania w dniu 01.08.2016 roku,

6. na podst. art. 627 pkp zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 250 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił w sprawie następujący

stan faktyczny:

I.

S. D. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie salonów gier pod firmą (...) z s. w B. przy ul. (...).

Jednym z salonów należących do w/w jest salon gier w O. przy ul. (...).

W dniu 28 marca 2016r. w godzinach późnowieczornych do salonu gier w O. przy ul. (...) przybył K. L. wraz z kolegą.

Podczas gry na automacie ADEL 2 o nr ser. (...) K. L. pięścią prawej ręki uderzył w monitor urządzenia oraz kilkakrotnie, raz lewą, a raz prawą nogą, kopnął w dolną obudowę maszyny powodując straty na łączną kwotę 3.105,14 zł.

Uszkodzenie ujawnił następnego dnia serwisant J. C., przekazując organom ścigania zapis z monitoringu, na którym widać, jak sprawca dokonuje uszkodzenia urządzenia. Zapis z monitoringu poddany został oględzinom, które wykazały, że sprawcą uszkodzenia maszyny ADEL 2 o nr ser. (...) jest K. L..

Do chwili obecnej szkoda nie została naprawiona.

Dowody:

- k. 2-4, 121: zeznania świadka J. C.,
- k. 33-34, 121: zeznania świadka M. D.,
- k. 82-83, 86-87, 120: wyjaśnienia oskarżonego K. L.,
- k. 7: kosztorys naprawy urządzenia,
- k. 36-42, 14-32: protokół oględzin zapisu monitoringu wraz z dokumentacją fotograficzną,

II.

A. L. była właścicielką rowera górskiego m-ki M. kol. szarego z pomarańczowymi napisami i czarną kierownicą. Rower był w dobrym stanie i miał wartość nie mniejszą, niż 500 zł.

W dniu 2 lipca 2016r. A. L. pozostawiła swój rower na terenie posesji swego znajomego D. w O. przy ul. (...).

W godzinach porannych na w/w posesji pojawił się K. L. wraz z dwoma kolegami. Po krótkiej penetracji terenu K. L. zauważył rower górski m-ki M. kol. szarego, który osobiście z posesji w/w rower wyprowadził pozostawiając kartkę „Pożyczyliśmy Twój Rower ! Za kilka godzin oddamy go spowrotem. Za przysługę masz u nas dobrą flaszkę ! Z. !”

Następnie K. L. wywiózł rower do O., gdzie oddał go do lombardu w zamian za gotówkę.

W wyniku czynności wykrywczych Policji rower został zatrzymany i zwrócony pokrzywdzonej A. L..

Dowody:

- k. 75-76, 91-92, 121: zeznania świadka A. L.,
- k. 82-83, 86-87, 120: wyjaśnienia oskarżonego K. L.,
- k. 79: pismo oskarżonego,
- k. 88-90: protokół zatrzymania rzeczy,
- k. 93: pokwitowanie,

K. L. ma 38 lat. Jest stanu wolnego - rozwiedziony, ma dwoje dzieci. Nie pracuje, deklaruje utrzymanie z prac dorywczych na budowach. Posiada średnie wykształcenie. Nie posiada istotnego majątku.

Był uprzednio czterokrotnie karany sądownie za przest. z ustawy o p-u narkomanii oraz za przest. p-ko mieniu.

Był rzeczywiście pozbawiony wolności w sprawie dnia 1.08.2016r.

Dowody:

- k. 98: dane osobopoznawcze w trybie art. 213 Kpk o osobie,
- k. 55-57, 112-114: dane o osobie z Krajowego Rejestru Karnego,
- k. 97-99: odpisy wyroków,
- k. 71: protokół zatrzymania osoby,

K. L. przyznał się do zarzucanych mu przestępstw i składając wyjaśnienia zgodne z poczynionymi ustaleniami. Uszkodzenie maszyny do gier motywował zdenerwowaniem na brak wypłaty środków, natomiast kradzież roweru, który zastawił następnie w lombardzie, swą trudną sytuacją finansową.

/ k. 82-83, 86-87, 120 /

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, zarówno sprawstwo, jak i wina oskarżonego w odniesieniu do obu zarzucanych mu przestępstw, nie budziły żadnych wątpliwości z tą tylko zmianą, że uwzględniając okoliczności ich popełnienia, a w szczególności motywację oskarżonego, stosunkowo niewielką wartość szkód, które częściowo zostały naprawione dzięki postawie samego oskarżonego, który przyznał się do stawianych zarzutów

wskazując, gdzie zastawił rower, co pozwoliło na odzyskanie mienia Sąd przyjął, że czyny przypisane oskarżonemu stanowiły wypadki mniejszej wagi z art. 288 § 1 Kk w zw. z art. 288 § 2 Kk i z art. 278 § 1 Kk w zw. z art. 278 § 3 Kk.

Dokonując ustaleń faktycznych w zakresie I z zarzucanych oskarżonemu czynów związanych z uszkodzeniem cudzego mienia Sąd oparł się na zeznaniach świadka J. C. – serwisanta urządzeń i pracownika pokrzywdzonej firmy, który ujawnił uszkodzenie, wycenił jego wartość, przekazując organom ścigania zapis z monitoringu oraz kosztorys naprawy urządzenia. Uzupełnieniem zeznań w/wymienionego były zeznania świadka M. D. – funkcjonariusza Policji, który analizował zapis monitoringu rozpoznając na nim oskarżonego. Zeznania w/wymienionego miały oparcie w protokole oględzin zapisu monitoringu wraz z dokumentacją fotograficzną. Wskazany materiał dowodowy uzupełniały wyjaśnienia oskarżonego, który przyznał się do zarzucanego mu czynu, wyjaśniając motyw i okoliczności jego popełnienia, przez co sprawstwo oskarżonego nie budziło wątpliwości. W zakresie II z zarzucanych oskarżonemu czynów związanych z kradzieżą rowera Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonej A. L., która podała w jakich okolicznościach rower został skradziony, jaka była jego wartość oraz, że został jej zwrócony w stanie nienaruszonym. Uzupełnieniem zeznań w/wymienionej było pismo napisane własnoręcznie przez oskarżonego, z którego wynikało, że to on „pożyczył” rower, który jak wynikało z protokołu zatrzymania rzeczy w jednym z lombardów, został następnie wywieziony z miasta i sprzedany/zastawiony, co obalało wersję zawartą w piśmie oskarżonego, jakoby rower tylko „pożyczył”. Wskazany materiał dowodowy uzupełniały wyjaśnienia samego oskarżonego, który przyznał się do zarzucanego mu czynu, wyjaśniając motyw i okoliczności jego popełnienia, przez co sprawstwo oskarżonego nie budziło wątpliwości.

Oskarżony stanął pod zarzutem popełnienia występku uszkodzenia cudzego mienia z art. 288 § 1 Kk i kradzieży zwykłej z art. 278 § 1 Kodeksu karnego.

Sprawcą przestępstwa uszkodzenia mienia z art. 288 § 1 k.k. może być ten, kto cudzą rzecz niszczy, uszkadza lub czyni niezdatną do użytku. Przedmiotem ochrony tego przepisu są rzeczy materialne, ale tylko takie, które nie są własnością sprawcy, a więc są to rzeczy cudze. Uszkodzeniem jest naruszenie lub uszczuplenie substancji materialnej lub takie oddziaływanie na rzecz, które powoduje istotne ograniczenie jej właściwości użytkowych. Występek ten ma charakter materialny, czyli jego dokonanie wymaga skutku w postaci unicestwienia rzeczy, uszkodzenia jej substancji albo spowodowania niezdatności do użytku. Jest to przestępstwo umyślne, które można popełnić w obu formach zamiaru.

W realiach niniejszej sprawy oskarżony feralnego dnia, działając umyślnie pod postacią zamiaru ewentualnego, poprzez uderzenie pięścią oraz kilkakrotne kopnięcie w cudze urządzenie spowodował uszkodzenie tejże rzeczy, wymagające znacznych nakładów finansowych na przywrócenie do stanu poprzedniego. Wypełnił tym samym oskarżony znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 k.k. W świetle powyższego umotywowanym był również wniosek, że zachowanie oskarżonego było społecznie szkodliwe jednakże w stopniu uzasadniającym stwierdzenie, iż w przedmiotowej sprawie znalazł zastosowanie art. 288 § 2 k.k. Oskarżony miał bowiem uszkodzić automat w ferworze gry komputerowej, jednakże musiał się godzić, że poprzez uderzenie pięścią w szklany monitor i wielokrotne kopanie obudowy, może to spowodować straty. Z przedstawionych względów Sąd uznał działanie oskarżonego za wypadek mniejszej wagi. Dodać trzeba, że względem oskarżonego istniały pełne podstawy do przypisania mu winy. Należy dostrzec, że osiągnął on w czasie ich popełnienia wiek uzasadniający odpowiedzialność karną w rozumieniu art. 10 § 1 k.k., a brak było jakichkolwiek podstaw faktycznych do przyjęcia istnienia po jego stronie ustawowych, bądź też pozaustawowych okoliczności uchylających winę.

Z kolei przestępstwa z art. 278 § 1 Kk dopuszcza się ten, kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą. Przestępstwo kradzieży jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 278 § 1 Kk jest własność, posiadanie oraz inne prawa rzeczowe i obligacyjne do przede wszystkim rzeczy ruchomej, a więc przedmiotu materialnego, wyodrębnionego i mogącego samodzielnie występować w obrocie oraz przedstawiającego wartość majątkową. Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy czynu zabronionego z art. 278 § 1 Kk jest przede wszystkim rzecz ruchoma, a więc przedmiot materialny, wyodrębniony, mogący samodzielnie

występować w obrocie oraz przedstawiający wartość majątkową. Zgodnie przy tym z art. 115 § 9 Kk za rzeczy ruchome uważa się także pieniądze i inne środki płatnicze. Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 278 § 1 Kk polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, przy czym przez zabór rozumieć należy bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Przepięstwo określone w art. 278 § 1 Kk jest przestępstwem materialnym. Skutkiem działania sprawcy w/w czynu zabronionego jest przywłaszczenie cudzej rzeczy przez sprawcę tzn. objęcie jej we władanie. Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 278 § 1 Kk należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Ustawa wymaga aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie rzeczy. Przepięstwo to może być zatem popełnione wyłącznie w formie zamiaru bezpośredniego.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu II sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie niewątpliwie zaszły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu czynu zabronionego kwalifikowanego treścią skargi publicznej z art. 278 § 1 Kk. z tą zmianą, że czyn ten z uwagi na ogół okoliczności podmiotowych i przedmiotowych, w tym wartość mienia, a także motywy działania spowodowane trudną sytuacją materialną, stanowił wypadek mniejszej wagi w rozumieniu art. 278 § 3 Kk. Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 278 § 1 Kk jest m.in. własność – jako podstawowe prawo rzeczowe. Oskarżony swoim zachowaniem opisanym treścią aktu oskarżenia naruszył niewątpliwie to prawo, albowiem jego działanie skierowane było na mienie stanowiące cudzą własność z czego oskarżony zdawał sobie doskonale sprawę. Przedmiotem bezpośredniego działania sprawcy czynu zabronionego z art. 278 § 1 Kk jest przede wszystkim rzecz ruchoma, przedstawiająca wartość majątkową, przez którą należy rozumieć także pieniądze. Nie mogło budzić wątpliwości, że rower skradziony przez oskarżonego mieścił się w kategorii rzeczy ruchomych przedstawiających wartość majątkową. Nie może też budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie i to z zamiarem bezpośrednim ukierunkowanym na określony cel, którym było przywłaszczenie cudzej rzeczy przedstawiającej jakąkolwiek wartość majątkową i dającej się spieniężyć, skoro oskarżony wywiózł następnie rower do innego miasta, gdzie go spieniężył w lombardzie. Reasumując, oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał wszystkie ustawowe znamiona zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu zabronionego z art. 278 § 1 Kk. Jednocześnie biorąc pod uwagę fakt, że w sprawie chodziło o zwykłą kradzież, a także, że wartość mienia będącego przedmiotem kradzieży była niewielka (na granicy wykroczenia), zaś rower dzięki wskazówkom samego oskarżonego wrócił do pokrzywdzonej, Sąd uznał, iż czyn zarzucany oskarżonemu stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 278 § 1 Kk w zw. z art. 278 § 3 Kk.

Przepięstwa określone w art. 288 § 2 Kk i z art. 278 § 3 Kk zagrożone są alternatywnymi karami grzywny, ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do roku.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk wymierzył oskarżonemu za każde przestępstwo kary po 6 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, łącznie zaś karę 8 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył uprzednią karalność oskarżonego oraz brak naprawienia szkody z czynu I.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył przede wszystkim stosunkowo niewielką wartość szkody wyrządzonej przestępstwami oraz warunki osobiste oskarżonego, który pozostaje bez pracy, wreszcie zaś jego postawę w toku postępowania.

W oparciu o treść art. 46 § 1 Kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, o którym mowa była w zarzucie I w wysokości wynikającej z dołączonego do akt sprawy kosztorysu naprawy.

Niezależnie od powyższego w wyroku zaliczono oskarżonemu na poczet orzeczonej kary zasadniczej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie.

Tak orzeczone kary i środki karne były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały społeczną szkodliwość czynów, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadniała treść art. 627 Kpk. Na koszty postępowania składała się opłata od kary łącznej w wys. 180 zł oraz wydatki w toku postępowania przygotowawczego i sądowego w łącznej kwocie 70 zł.

Dlatego właśnie orzeczono, jak w sentencji.